

ac ideo cœlestē canticū alleluia, quod Iohannes ap'l's  
in celis sanctorum turbam multā canere in apocalipſi  
commemorat, eo tempore frequentandum esse, quo  
immortalitatem noſtram desideramus, ſaluatoris nři  
glorificationem celebrantes. & hoc optandum, ut qui  
in terra aliena positi, canticū domini cantare digne  
non possumus, ad terrā uiuentium perueniamus, quā  
ſine fine gaudentes, canticū nouum domino ſine ceſ  
fatione in eternum decantemus. In sabbato autē ſc̄tō  
Pentecostes, ſicut in sabbato sancto Paschē baptiſmū  
celebraſ, lectionib⁹ ueteris testamenti ante recitat⁹,  
& orationib⁹ atq; letaniis ante peractis, ſubſequente  
ſancta missarum celebratione. Bene quoq; ſabbatum  
ſanctum Pentecostes ſimiſi celebratione ſabbato ſc̄tō  
Paschē uenerat⁹, quia ipſe unigenitus dei filius in fide  
credentium. & in uirtute operum, nullā inter ſe et ſp̄m  
ſanctum uoluit eſſe diſtantia, quia nulla eſt diuersitas  
in natura, dicens ego rogapo patrem meum, & alium  
paracletum dabit uobis, ut uobis ſit in eternum,  
ſpiritu ueritatis, & iterum, Paracletus autem ſpiritus  
ſanctus quem mittet pater meus in noīe meo, ille uos  
docebit omnia. & ſuggeret uniuersa quęcūq; dixero  
uobis, & iterū. Cum uenerit ille ſpiritus ueritatis, ille  
diriget uos in omnem ueritatem, cū utiq; ueritas Chri  
ſtus ſit. & ſpirituſ ſanctus ueritas, nomenq; paracleti  
vtricq; ſit proprium, non diſſimile eſt festum, ubi ſemp  
vnum eſt sacramentum.

DE DIE DOMINICO. Ca. XLII.  
Omnīcum diem apostoli ideo religioſa ſolen  
d nitate fanixerunt, quia in eodē redēptor noster  
a mortuis resurrexit, quiq; ideo dominicus ap  
pellat, ut in eo a terrenis operibus uel mūdi illecebris  
abſtinentes, tantum diuinis cultibus ſeruiamus, dātes

scilicet diei huic honorem & reverentiā, propter spem  
resurrectionis nostrę, quam habemus in illa. Nā sicut  
ipse dominus H̄iesus Christus & saluator noster tercia  
die resurrexit a mortuis, ita & nos resurrectos in no  
uissimo die speramus. Vnde etiam in dñico die stantes  
oramus, quod est signum future resurrectionis. Hoc  
agit ecclesia uniuersa, quę in peregrinatione mortalita  
tis inuenta est, expectas in fine seculi. quod in domini  
nostrī H̄iesu Christi corpore premonstratū est, qui est  
primo genitus a mortuis. Sabbatum aut̄ a priore pplo  
in ocio corporaliter celebratū legimus, ut figura esset  
in requiem, unde et sabbatum requies interpretatur.  
dies autem dominicus non Iudeis, sed Christianis per  
resurrectionem domini declaratus est. & ex illo cœpit  
habere festiuitatem suam. Ipse est enim dies primus,  
qui post septimum reperitur octauus, unde et in eccl  
esiasten ad duorum testamētorū significationem dicit.  
Illi septem idem illi octo. Primo enim solum celebran  
dum sabbatum traditum est, quia erat antea requies  
mortuorum, resurrectio aut̄ nullius erat, usq; ad Chri  
stum dominum, qui resurgens a mortuis, non morit.  
mors illi ultra non dominabitur. Iam postquam facta est  
tal is resurrectio in corpore domini, ut p̄eiret in capite  
ecclesie, qd corpus ecclesie speraret in fine, dies dñicus  
viii, qui et primus in festiuitate successit. Apparet autē  
hūc diem etiā in scripturis sanctis esse solennē. Ipse enī  
est dies primus sc̄li, in ipso formata sunt elemēta m̄di.  
in ipso creati sūt angeli, in ipso q̄q; a mortuis resurrexit  
Christus, in ipso de celis sp̄ūssactus sup̄ apl̄os descēdit,  
māna in eo die in h̄eremo p̄rio de celo datū est. Sic enī  
dicit dñs. Sex diebus colligetis māna, in die aut̄ sexto  
duplū colligetis. Sextus enī dies est parasceue q̄ ante  
sabbatū ponit, sabbatū aut̄, vii, dies est, quę sequit̄ do  
minicus, in q̄ primū māna de celo uenit, unde intelligat  
Iudei iā tūc p̄elatū esse Iudaico sabbato dñicā nostrā.

iam nū indicat quod in fa  
decedo ad remittendū descendē  
māna in pugnā domū  
DE FESTIVITATIBVS SAN  
BENEFACTORUM SANTORVM  
Eduardus ap̄l̄us fuit patre ii  
filius, acq; patre ii  
nō debet emulari, uel a  
ut, ut nō sit uenit conficer  
sunt, quia in memoriā ma  
nū, Quis tam audītū in loci  
dilectis acq; alio dōc̄t, offertis  
ut sp̄ūs. Sed offert, deo  
cūm, ap̄e māna in oīl, q̄  
quā morū eūdūcūt, cū  
māna. Sicut dōc̄t, māna posse  
possumus. Cūm ergo māna  
ficiens, sicut in hac uenit collat  
cor adūlū, p̄eigel, cū ueritate  
ficta, sicut dōc̄t, deinceps, q̄  
nō forgi, quo trahitōm in  
uincitore cōtōres, q̄ p̄uilla ac  
hērit. Sicut in greci, ut  
meo dia nō posse, cūm grec  
sicut ferunt, ac colliu, nec ci  
sicut. Circa sicut sicut cōtō  
sicut dicit, cōtō qui hoc es  
sicut dicit, tāc offert, aut oīl  
sicut martyri, ut cōtō sancte am  
sicut in hunc errorem dilab  
sicut cōtō, sicut corrigat  
sicut sicut uel homines, s  
sicut sicut uel de debēti no  
sicut sicut uel cōmōdū mā  
sicut sicut uel cōmōdū mā

iam tunc indicatum quod in sabbato ipsorum gratia  
dei de celo ad eos nulla descenderit, sed in nostra dos-  
minica, in qua primum dominus eam pluit.

### DE FESTIVITATIBVS SANCTORVM. ca. xlivi.

Estatutes aplorum siue in honorem martyrum  
f solenitates, antiqui patres in uenerationis myste-  
rio celebrare sanxerunt, uel ad excitandam imitacionem,  
uel ut meritis eorum consociemur, atque orationibus  
adiuuemur. ita tamen ut nulli martyrum, sed ipsis deo  
martyrum, quamvis in memorias martyrum constituanus  
altarum. Quis enim antistitius in locis sanctorum corporum  
assisteret altari aliquem dixit, offerens tibi Petre, aut Paule,  
aut Cypriane. Sed quod offeret, deo offeret, qui martyres  
coronauit, apud memorias eorum quos coronauit, quod ex  
ipsorum amore maior affectus exurgat ad acuendam chari-  
tatem, & in illos quos imitari possimus, et in illo quo adiuuante  
possimus. Colius ergo martyres eo cultu dilectoris &  
societatis, & in hac uita columi sancti hoies dei, quorum  
cor ad tales per euangelica ueritate passionem paratum esse  
sentius, sed illos tanto deuotius, quanto seculius post icer-  
ta oia supata, quanto etiam fidetiori laude predicamus, iam in  
vita feliciori uictores, quae in ista ad hucusque pugnantes.  
At uero illo cultu qui grece λατρεια, latraria dicit, latine  
vno uerbo dici non potest, cum propter sit quodam diuinita-  
ti debita seruitus, nec colius, nec colendum docens, nisi  
vnum deum. Cum autem ad hunc cultum pertineat blatio sacrificij,  
vnde idolatria dicitur eorum qui hoc etiam idolis exhibent,  
nullomodo aliquid tale offerens, aut offerendus precipimus,  
vel cuique martyri, vel cuique sancte anime, uel cuique angelo,  
& quisquis in hunc errorum dilabitur, corripiatur per  
sanam doctrinam, siue ut corrigitur, siue ut caueatur,  
dum etiam ipsis sancti uel homines, uel angelii exhiberi  
sibinolint, quod unius deodeberi norit. Apparuit hoc in  
Paulo & Barnaba cum cōmoti miraculis, que per eos

l. 11